

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19.
Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 112. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 marca 1937 r. w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w II kwartale 1937 roku.

Poz. 113. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 marca 1937 r. o zmianie w taryfie opłat portowych.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 26 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 6 KWIETNIA 1937 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

KONWENCJE:

Poz. 175 — w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych.

Poz. 176 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. o przystąpieniu Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych i o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Poz. 177 — o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych.

Poz. 178 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych oraz złożenia dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Poz. 179 — dotycząca opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych.

Poz. 180 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r., dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych oraz złożenia dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Poz. 181 — w sprawie jednolitej ustawy o czekach.

Poz. 182 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. o przystąpieniu Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o czekach i o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Poz. 183 — o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie czeków.

Poz. 184 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 19 marca 1931 r. o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie czeków oraz złożenia dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Poz. 185 — dotycząca opłaty stemplowej w przedmiocie czeków.

Poz. 186 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 19 marca 1931 r., dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie czeków oraz złożenia dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

112.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 marca 1937 r.

w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w II kwartale 1937 roku.

Na podstawie § 50 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 27 sierpnia 1935 r. o ubezpieczeniu brackim w powiecie będzińskim (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 410) i zgodnie z urzędową statystyką wydobycia węgla kamiennego w IV kwartale 1936 r., ustala się następujące wysokości opłat miesięcznych, płatnych w II kwartale 1937 r. przez niżej wymienione przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego:

L. p.	Przedsiębiorstwo	Opłata mies.
1	Towarzystwo Kopalni i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich S. A.	zł 5.848,53
2	Warszawskie Towarzystwo Kopalni Węgla i Zakładów Hutniczych S. A.	„ 4.950,06
3	Towarzystwo Górniczo - Przemysłowe „Saturn” S. A.	„ 5.449,92
4	Towarzystwo Kopalni „Flora” S. A.	„ 1.515,56
5	Gwarectwo „Hr. Renard”, Kopalnie Węgla i Zakłady Przemysłowe w Sosnowcu	„ 4.483,42
6	Towarzystwo Francusko - Włoskie Dąbrowskich Kopalni Węgla S. A.	„ 3.185,38
7	Francuska Spółka Akcyjna, Towarzystwo Bezimienne Kopalni Węgla „Czeladź”	„ 3.390,43
8	Zakłady „Solvay” w Polsce, Towarzystwo z ograniczoną poręką w Warszawie	„ 589,29
9	Grodzieckie Towarzystwo Kopalni Węgla i Zakładów Przemysłowych w Grodźcu k. Będzina	„ 2.527,41
Razem		zł 31.940,00

Minister Opieki Społecznej:
(—) M. Kościalkowski.

—oOo—

113.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 marca 1937 r.

o zmianie w taryfie opłat portowych.

Stosownie do § 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39, poz. 295) ogłaszam poniższą zmianę w obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 maja 1936 r. o taryfie niektórych opłat portowych (Monitor Polski Nr 122, poz. 222) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17 lutego 1937 r. (Monitor Polski Nr 42, poz. 58):

W pozycji I — Opłaty za wejście i wyjście (tonażowe) — tekst uwagi do ust. 2 pozycji I ule-

ga zmianie, a mianowicie ustęp drugi tej uwagi otrzymuje brzmienie:

„Linie regularne: utrzymujące komunikację z portami Morza Śródziemnego oraz utrzymujące komunikację z portami Finlandii Zachodniej (Zatokę Botnickiej) na trasie od Abo (Turku) do Uleaborg mogą wyznaczyć najwyżej 3 porty jako końcowe. Linie pozaeuropejskie, z wyjątkiem śródziemnomorskich, mogą podać więcej portów końcowych”.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie W. R. i O. P. prof. Józef Ujejski wygłosił wczoraj o godzinie 18-iej przed mikrofonem Polskiego Radia następujące przemówienie:

„Minęło cztery lata od czasu, kiedy jako rektor Uniwersytetu Warszawskiego przemawiałem na wielkim wiecu młodzieży tej uczelni protestującym przeciwko nowej ustawie o szkołach akademickich. Mogłem to uczynić wobec faktu, że młodzież na wezwanie rektorów przerwała strajk i wiec był równocześnie manifestacją lojalności i posłuszeństwa w stosunku do władz akademickich. Podkreśliłem w przemówieniu, że ta lojalność i to posłuszeństwo są stosem pacierzowym broniętego przez nas ustroju. Każda grupa młodzieży, która je narusza, godzi w ten stos pacierzowy. „Uprzytomnijcie sobie — mówiłem — że jest was w Uniwersytecie Warszawskim około 10.000, a kiedy jakiegokolwiek zaburzenie wśród was powstaje, to staje naprzeciwko was rektor sam jeden z gołymi rękami, mający moralne oparcie w Senacie i w powadze swego urzędu, ale fizycznego oparcia nie mający w niczym. Dziesięć tysięcy, toż to ludność sporego miasta. Czy możecie sobie wyobrazić miasto takie bez policji, bez jakiegokolwiek straży bezpieczeństwa? Niełatwe więc są rzędy rektora i senatu w Rzeczypospolitej akademickiej. Tak są trudne, że dziwić się można, dlaczego bronimy takiego ustroju szkół akademickich, dlaczego jesteśmy do niego przywiązani. Otóż bronimy go dlatego, że kochamy w nim pewne moralne piękno. Widzimy je w tym właśnie, że jest ono oparte w tak znacznej mierze na dobrej woli członków tej społeczności akademickiej, na prostym akcie ich obywatelskiego ślubowania i na honorze — na zasadach czysto moralnych. Odwiecznym marzeniem wolnego człowieka jest taki ustrój społeczny w ogóle. Niestety, natura ludzka czyni go wciąż utopią. Ale okazywał się przecież możliwym dotychczas w pewnym ograniczeniu przestrzennym, czasowym i selekcyjnym, mianowicie w granicach terytorium szkoły akademickiej i okresu studiów wyższych dojrzałej młodzieży. Czy możliwym jest tutaj i dziś jeszcze, w czasie wielkiego przesilenia dziejowego, kiedy wszystkie ustroje liberalne załamały się lub są zachwiane? Na to odpowiedzieć mogą tylko: dowodów nieodpartych contra jeszcze nie widzę. To zaś czuję głęboko, że wspólną naszą ambicją powinno być pokazanie, że możliwym u nas w Polsce być nie przestał. Posłuszeństwo woli rektorów, okazane przez was w krytycznym dniu dzisiejszym, świadczy, że tę ambicję i wy też odczuwacie”.

Tak mówiłem cztery lata temu, jako rektor najliczniejszej szkoły akademickiej, i mówić tak wówczas miałem prawo.

A teraz po czterech latach z wielkim smutkiem przychodzi mi stwierdzić, że dziś już nie czułbym tego prawa w swoim sumieniu.